Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΦΙΛΙΑΤΑΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ
31
ΜΑΪΟΥ 1962

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Η. ΒΟΥΓΙΔΗΣ

Ἀριθμὸς τηλεφώνου 24
Ἔτος Γ'.-Ἀρ. φύλ. 64
Τιμὴ φύλλου δραχ. 2

Συνεχισταὶ τῶν μεγάλων δωρητῶν

Ὁ κ. Σπ. Τσίγκος διαθέτει 10.000 δολλάρια διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ναοῦ

Εἰς τὸ χωρίον του Πόβλα

Καὶ ἄλλη, γενναία δωρεὰ πρὸς τὴν Πόβλα ἀπὸ τὸ ἐπίλεκτον τέκνον της, τοῦ ἄριστα ἐγκατεστημένου εἰς Ν. Ὑόρκην κ. Σπύρου Σταύρου Τσίγκου.

Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἐξ Ἀθηνῶν, παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ κ. Τσίγκου, κ. Γ. Κούνδρουρου, Δ)ντοῦ Ζαχαροπλαστείου «ΕΛΛΗΝΙΣ», ὁ διακεκριμένος εἰς Ἀμερικὴν συμπατριώτης μας κ. Σπ. Τσίγκος, ἀπέστειλεν αὐτῷ 10.000 δολλάρια, ἤτοι 1000 χρυσὲς λίρες Ἀγγλίας, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ι. Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου ἐν Πόβλα εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ποὺ εὑρίσκεται σήμερον ὁ ἐτοιμόρροπος εἰρημένος ναός.

Ὁ κ. Κούνδουρος ἤρχισε τὰς ἐνεργείας του διὰ τὸν ἱερὸν σκοπὸν συμφώνως μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ μεγάλου δωρητοῦ.

Ἡ νέα αὕτη, (ἐν συνεχείᾳ ἑτέρων πρὸς τὴν Πόβλαν) γενναῖα δωρεὰ τοῦ κ. Τσίγκου ἐνεποίησεν βαθείαν αἴσθησιν εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς ἐπαρχίας καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ καὶ δικαίως τὸ ὄνομα τοῦ κ. Τσίγκου προφέρεται μὲ θαυμασμὸν καί ἀποδεικνύεται ὅτι, ὁ πατριωτισμὸς του εἶναι βαθὺς καὶ ἰδία πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα τὴν συμπαθεστάτην Πόβλα.

Δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ κ. Τσίγκος ἐπαρασημοφορήθη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος ὡς ἔχει ἀναγγράψει πέρυσι ἡ ἐφημερίς μας.

Εἰς τὸν ἐπιφανὴν συμπατριώτην καὶ ἄριστον φίλον τῆς «Φωνῆς» κ. Σπ. Τσίγκον ἡ διεύθυνσις ὑποβάλλει τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά της διὰ τὴν ἐξαίρετον πρᾶξιν του, τῆς γενναίας δωρεᾶς του καὶ εὔχεται αὐτῷ ἵνα ἀξιωθῆ καὶ παραστῆ στὴν ἐγκαινίασιν τοῦ νέου Ι. Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου Πόβλας.

Τὸ Πάσχα στὸ Γηρομέρι

Ἕνας ξενητεμένος περιγράφει τὰ σημερινὰ καὶ θυμᾶται τὰ περασμένα

Πρέπει νὰ δώσω —εἶναι μιὰ εὐκαιρία— μιὰ ἐξήγησι: Κάθε φορὰ ποὺ γράφω γιὰ τὴν Πατρίδα μου, δὲν γράφω δημοσιογραφικά, ἀλλὰ (περισσότερο συναισθηματικὰ καὶ ἰδιαίτερα ὅταν ἀφήνωμε κι' ἀφαιροῦμε καὶ πλέκωμε μὲ τὰ περασμένα, μὲ τὰ ὁποῖα εἶμαι σφιχτὰ δεμένος. Ἂν μπορῶ νὰ πῶ, χωρὶς νὰ σκοντάψω στοὺς τῆς ὀρθῆς γραμματικῆς καὶ συντακτικοῦ θεράποντες, γράφω μὲ τὴν πέννα τῆς ψυχῆς μου.

Ἀφοῦ αὐτὸ ἰσχύει γιὰ τὴν ἐπαρχία μας, βᾶλτε ἀναγνῶστες μου, ὅσες διαστάσεις θέλετε γιὰ τὸ Γηρομέρι μου...

***

Δὲν ἦταν προγραμματισμένο, φέτος, τὸ προσκύνημα στὸ χωριό μου, νὰ τὸ κάμω Πασχαλιάτικα. Συνώδευσα ἄλλους: Ἕνα πρωϊνὸ ἀπόβροχο—τὴ Δεύτερη μέρα τοῦ Πάσχα—μὲ τὸ Ι.Χ. τῆς συγγενικῆς μου παρέας — οἰκογενείας Ν. Παπαδημητρίου καὶ Ἀν. Πουλῆ — ἀφήναμε τὰ Ἰπενεμένα Γιάννινα, γιὰ τὸ Γηρομέρι. Ὅλα γιόρταζαν, φύση καὶ ἄνθρωποι. Στολισμένη ἡ φύση, στολισμένοι καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ἀπὸ τὰ χωριὰ ποὺ περνᾶμε βλέπωμε νὰ κινοῦνται στοὺς δρόμους παρέες - παρέες καὶ ἀκοῦμε τοὺς ἤχους τῶν «βιολιῶν» νὰ γεμίζουν τὸ χωριό. Κάθε χωριὸ κι' ἀπὸ ἕνα πανηγύρι...

***

Τὸ ἀπόγευμα —τὸ πρωϊ τὸ περάσαμε στὸ Φιλιάτι— εἴμαστε στὸ Γηρομέρι. Τὴν Κυριακὴ εἶχε γλεντήσει τὸ χωριὸ στὸ «Λιόμυλο» ἕως τὰ μεσάνυχτα —κεῖνα τὰ παληὰ τὰ χρόνια, τὰ δικά μας, τὰ γλέντια στὸ μεσοχῶρι κρατοῦσαν ὡς τὸ νύχτωμα, συνεχίζονταν λίγο ἀκόμη, σὰν ἕνα ἢ τὸ ἄλλο «μαγαζί» κι' ἀπὸ κεῖ σὲ κάποιο σπίτι, στοῦ Λέτση, Πάσχου, Ντούρου, Πούλια Κολιούτα, ἢ σ' ἄλλα...

Καὶ τὴν ὥρα ποὺ κατεβαίναμε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο μπροστὰ στοῦ Παπασωτήρη —ἀντὶ γιὰ γέλοια ποὺ πρέπει νὰ φαντασθῆ κανείς, ἦρθαν κλάμματα χαρᾶς καὶ λύπης γιὰ τὰ ὡραῖα περασμένα, τοῦ χωριοῦ, τῶν προσώπων, τῶν ἀναμνήσεων— ἡ καμπάνα χτυποῦσε τοὺς γλυκούς της καὶ τόσο γνώριμους ἤχους, καὶ ὁ Μαρκόπουλος, μὲ δική του προφανῶς... σύνθεση, μὲ τὸ κλαρίνο του «βαροῦσε» ἕνα προσκλητήριο, γιὰ τὴ συγκέντρωση στὸ μεσοχῶρι.

Καὶ ὅπως μᾶς εἶπαν —οἱ Ἀ)φοὶ Χατζηγιάννη ποὺ μᾶς προϋπάντησαν— δὲν εἶχαν καὶ πολὺ ὥρα ποὺ σταμάτησαν τὴ «γύρα» ἀπὸ τὴν Ἅη - Σωτῆρα, ἀφοῦ πρῶτα εἶπαν καὶ μερικὰ μοιρολόγια στοὺς τάφους, σὰν στῶν Κολιουταίων, τοῦ παπα-Καίσαρη, τοῦ Τζοντζόλη, τοῦ Σέκιου, τοῦ Μπλιάχου καὶ τοῦ Γκουρούση.

***

Εἶχα 13 χρόνια νὰ βρεθῶ

ΤΟΥ κ. ΠΕΤΡΟΥ Κ. ΠΑΣΧΑΛΗ

Πάσχα στὸ χωριό! Τὰ περισσότερα πρόσωπα ἄγνωστα! Καὶ ὁ Λιόμυλός μας ἄγνωστος, κι' ἡ Λόντζα ποὺ μᾶς δέχονταν τὰ μεσημέρια γιὰ τὰ παιχνίδια. Λείπουν οἱ ἀγριακακίες καὶ τὸ «πεζοῦλι» ποὺ ἐκεῖ ψηλὰ γίνονταν ἡ Ἀνάστασι καὶ γύρω - γύρω του ὁ χορὸς «τρεῖς δίπλες» μπροστὰ οἱ γέροντες, κι' ἔπειτα οἱ μεσήλικες, οἱ νέοι, οἱ γρηές, οἱ μεσόκοπες, οἱ νυφάδες μὲ τὰ «χρυσᾶ» τέβαιναν ἀπὸ τὰ «Καλύβια» καὶ τὴ Δάφνη.

Κι' ἔπειτα θυμᾶμε, καὶ τὰ παιδιὰ κάθονταν μὲ τὶς πλάτες πρὸς τὴν ἐκκλησιά, γιατὶ ψηλὰ κάθονταν οἱ κοπέλλες. Κι' ὅπως λέει κι' ὁ Κρυστάλλης: «Εἰς τὸ χορὸν τῆς Λαμπρῆς ἀνάπτονται οἱ ἔρωτες μεταξὺ τῶν νέων. Ἐκεῖ βλέπουσιν ἐλευθέρως ἀλλήλους καὶ ἐκλέγονται διὰ τῶν ἀνταλλασσομένων βλεμμάτων...».

***

Ζητῶ συγγνώμην γιὰ τὴν παρελθοντολογία ποὺ τὴ σφίνωσα, μὲ πεθαμένους —σὰν μνημόσυνό τους— καὶ μάλιστα σὲ ἕνα ρεπορτάζ, ποὺ πρέπει νὰ μιλάω γιὰ τὸ ὄμορφο γλέντι ποὺ κάνει καὶ τοῦτα τὰ χρόνια τὸ Γηρομέρι, τὸ πολιτισμένο καὶ τὸ κεφᾶτο. Κι' αὐτὰ τὰ περασμένα τὰ σκέπτομουν καθὼς καθόμουν μὲ τὴν παρέα μου, πίνοντας μπύρα ἀπὸ τὴ συνεταιριστικὴ ἐπιχείρησι Πασχόπουλου — Βέττου καὶ γλύφοντας τὰ χέρια ἀπὸ τὸ ψητὸ καὶ τὸ κοκκορέτσι τοῦ Λάππα — «ἐδῶ Λάππας», ἀκούεται τακτικὰ ἀπὸ τοῦ θεωρείου τῆς πόρτας τοῦ Σχολείου...

Τὸ γλέντι φυσικὰ ἔχασε τὸ πατροπαράδοτο χρῶμα. Ἔφθασε ὁ πολιτισμὸς κι' ἡ ἰσότης τῶν δύο φύλων: Γυναῖκες καὶ ἄνδρες, ἀνάκατα, γέροι καὶ νέοι, ἐπίσης. Καὶ περισσότερο, πρῶτες στὸ χορὸ οἱ γυναῖκες... Αὐτὸ δέ, δὲν θἄθελε ποτὲ ὁ Μαρκόπουλος νὰ καταργηθῆ γιατὶ ἐμπορικῶς θὰ τὸν ζημίωνε...

Ἦταν κάμποσοι ξενητεμένοι: Ὁ Κ. Στέφος —πάντοτε συγκινημένος— οἱ ἀδελφοὶ Χατζηγιάννη, ὁ ἰατρὸς Μ. Πούλιας— τὸ Κώστα Παπασωτηρίου δὲν τὸν εἶδα γιατὶ εἶχε φύγει— οἱ Ἀ)φοὶ Μ. Μέγγουλοι, οἱ Ἀ)φοὶ Μαγγόπουλοι, ἡ οἰκογένεια Γ. Κολιούτα, ἡ δὶς Ὄλγα Βρυσέλλα, οἱ ἀδελφὲς Πουλῆ, ὁ κ. Εὐάγγ. Σιούτης —μὲ τὸν ὁποῖο σ' ἕνα διάλειμμα τῆς δουλειᾶς τοῦ Κώστα Πάσχου, θυμηθήκαμε τὸν Τσουμάνη καὶ Π. Λελέ καὶ ἄλλοι. Τὸν πατρικὸ φίλο Ἀν. Πούλια δὲν τὸν βάνω πιὰ στοὺς ξενητεμένους γιατὶ τὴν «ἄραξε» στὸ Γηρομέρι.

Παρόντες φυσικὰ κι' ὅλοι οἱ μόνιμα κατοικοεδρεύοντες καὶ οἱ εἰς τὸ Φιλιάτι διαμένοντες μὲ τὸ Δήμαρχο κ. Σπανόπουλο. Ὁ Παν. Βουγίδης κρατάει μπαστοῦνι! Μᾶλλον ὅμως ὡς συνέχεια τῆς παληᾶς ἐποχῆς ποὺ οἱ νέοι κρατοῦσαν μπαστοῦνι κι ὄχι ἀπὸ ἀνάγκη, κι' ἂν δὲν τὸν εἶδα στὸ χορό.

Ὁ Σωτήρης Πασχόπουλος, διακρίνονται στὸ χορὸ καὶ στὶς περιποιήσεις μιᾶς ξένης καὶ Στ. Στάθης, ἐννοεῖ νὰ χορέψω καὶ κάτι παληοὺς χορούς ποὺ χόρευα μὲ τὸν Γ. Τσουμάνη...

Ὁ κ. Παπαδόπουλος καλωσωρίζει τοὺς ξένους ἀπὸ τὸ μικρόφωνο καὶ βρίσκει κάτι νὰ πῆ γιὰ τὸν καθένα καὶ διαβάζει κι' ἕνα τηλεγράφημα τοῦ Δ. Δάλου καὶ Γρ. Πούλια ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Οἱ συγχωριανοὶ τὸ δέχονται μὲ χειροκροτήματα. Φέρνει συγκίνησι. Ἀθάνατος Γηρομεριατισμός. Εἶναι ἡ ἰδέα γιὰ μᾶς, εἶναι πνεῦμα, ποὺ μᾶς κραπᾶ κι' ἂν μείνης, Γηρομέρι μου, μόνο κοτρῶνες καὶ χαλάσματα!...

Τὸ βράδυ ρίχνει τοὺς πέπλους του. Στὸ Λιόμπλιο ὅμως τοὺς σχύουν τὰ λούξ, ὅσο νὰ πάη ἡ Δ.Ε.Η., στὸ φῶς τῶν ὁποίων συνεχίζεται ὡς ἀργὰ τὸ γλέντι, δηλαδὴ πέρα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα!

Οἱ χοροὶ «δίνουν καὶ παίρνουν» κι' οἱ χορευτᾶδες, κι' χορεύτριες, διαδέχονται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, κι' ἡ μία τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

Ὅπως τὸ ἔζησε ἕνας ξενητεμένος

Πάσχα στὴν Πλησίβιτσα

Τοῦ κ. ΓΡΗΓΟΡΗ ΚΑΛΑΜΑ

Β'.

Ἡ ἐκκλησία εἶναι κατάμεστη ἀπὸ τοὺς χωριανοὺς ποὺ εὐλαβικὰ προσῆλθαν γιὰ τὴν Ἀνάστασι. Πόση χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση δοκίμασα ποὺ μοῦ θύμισε τὰ παλαιὰ χρόνια, τότε ποὺ τὸ χωριὸ ἔσφριζε ἀπὸ ζωή. Ὥρα 12 μεσάνυχτα. Στὴν ἐκκλησιὰ ἔχουν πάψει οἱ ψαλμοί. Τὰ κεριὰ ὅλα ἀναμμένα. Οὔτε ἀνάσα. Ὁ καλός μας ἱερέας προβάλει στὴν ὡραία πύλη ντυμένος τὴν ὁλόλευκη καὶ χρυσοστόλιστη στολή. Δεῖγμα κι' αὐτὸ τῆς ἄφατης χαρᾶς. Τὸ οὐράνιο μήνυμα ἔφθασε. Μὲ τὴν βροντώδη καὶ παλλομένην ἀπὸ τὴ θεία ἔξαρσι φωνή, ψάλλει: «Δόξα τῇ ἁγία καὶ ζωαποιὸ κλπ.». «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός». Ἡ ἐκκλησία μοιάζει μὲ κινουμένη κιβωτὸ τοῦ φωτὸς τῆς ζωῆς. Χαρᾶς εὐαγγέλια. Ὅλοι κατευθύνονται στὴν Ὡραία Πύλη γιὰ νὰ πάρουν ἀπὸ τὸ τρικέρι τοῦ παπᾶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Καὶ μὲ τὸν Ἱερέα ὁδηγὸν καὶ τοὺς ψαλτάδες ἀκολουθοῦντας, ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα βγῆκε στὸν πρόναο (στὶς καμάρες τῆς ἐκκλησίας ὅπως λένε στὸ χωριό μας). Ἐκεῖ ὁ παπᾶς ἀνέγνωσε τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Ἀναστάσεως. Ἀμέσως μετὰ ἔψαλλε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», μαζὶ μὲ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα. Ὁ στρατὸς παρουσιάζει ὄπλα. Τὰ πολυβόλα κελαϊδοῦν, τὰ ντουφέκια βρόντησαν ἀναγγέλοντα τὸ μήνυμα τῆς χαρᾶς. Τὰ βεγγαλικά, οἱ φωτοβολίδες, οἱ κροτίδες τῶν παιδιῶν διαλάμπριναν τὴν Ἀνάστασιν, γνωρίζοντες στὰ πέριξ ὅτι Ἀνέστη ὁ Κύριος. Ἡ Ἐκκλησία ποὺ εἶναι περιτοιχισμένη ἀμα, ἐπὶ 20 λεπτὰ ὅμοιαζε σὰν πὸ 10 μ. τοῖχο καὶ σὲ ὕψωπυροπολιμένο Κάστρο. Λόγια δὲν βρίσκω κατάλληλα γιὰ νὰ δώσω τὴν περιγραφή. Δοξάζω τὸν Ἀναστάντα Κύριον ποὺ μὲ ἀξίωσε νὰ ἰδῶ τὴν χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως στὸ μοσχοβολισμένο χωριό μου. Ἔτυχε νὰ ἑορτάσω Πάσχα καὶ σὲ ἄλλα χωριά, διότι ἐπίστευα πάντα πῶς μόνον στὸ χωριὸ θὰ νοιώσης τὴν πραγματικὴ χαρά. Γύρισα ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Πουθενὰ δὲν ἔνοιωσα τὴν ἀνάγκη νὰ κλάψω ἀπὸ χαρά. Διότι πάντα ἀπὸ λύπη εἶχα τὴν τύχη νὰ κλάψω. Σὰν στὸ χωριό μου πουθενὰ δὲν γιορτάζεται, τόσο χαρούμενα, τόσο ἔντονα καὶ φανταχτερὰ τὸ Πάσχα.

Ξενητεμένε χωριανὲ καὶ σὺ κοντοπατριώτη, ἂν θέλεις νὰ ἔχης νὰ θυμᾶσε καὶ νὰ μπορῆς νὰ διηγηθῆς κάπου, ἔλα ἕνα Πάσχα στὴ Πλησίβιτσα καὶ τότε θὰ καταλάβης, τότε μόνον θὰ νοιώσης, ἴδια ἀπαράλαχτα ὅπως νοιώθω κι' ἐγὼ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ χαράσσω αὐτὲς τὶς ἀράδες γιὰ νὰ διαβάσουν ὅλοι οἱ ξενητεμένοι μας:

Ὦ χωριό μου ζηλεμένο, ποὺ
(μοσχοβολᾶς θυμάρι.
Εἶσαι χίλιο δοξασμένο καὶ
(σὲ ἔχομε καμάρι.
Πόσο θέλω ἕνα Πάσχα, νὰ
(βρεθῶ κι' ἐγὼ κοντάσου,
Νὰ χαρῶ καὶ νὰ γλεντήσω
(τὰ ὡραῖα ἔθιμά σου.

Σχόλασε ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ κάθε σπίτι περιμένει στρωμένο τὸ πασχαλιάτικο τραπέζι, ὁ ὀβελίας ροδοψημένος, ἡ σοῦπα ἢ ἡ μαγειρίτσα ἀχνιστῆ μοσχοβολάει, οἱ ἐκλεκτοὶ μεζέδες, τὰ κόκκινα αὐγά, οἱ «γκουζάρες» σὲ σχῆμα σταυροῦ, οἱ κουλοῦρες ἀπὸ τὴ Μ. Πέμπτη, τὸ ράδιο παίζει εὐθυμους σκοπούς. Ὁ πατέρας εὐλογεῖ παρακαλῶντας τὸ Θεὸ νὰ μᾶς ἀξιώση νὰ ἑορτάσωμε καὶ τοῦ χρόνου ὅλοι μαζί. Τσουγγρίζομε τ' αὐγὰ καὶ τὸ φαγοπότι ἀρχίζει. Κρασὶ δυὸ λογιῶν στὸ τραπέζι, ἀπὸ τὸ χωριὸ τοῦ Κ. Σταμούλη ἀπὸ τὸ Νησάνι καὶ Δ. Χαϊδούση ἀπὸ τὸ Ἀγκόνι. Τὸ ψητὸ τὸ καταβροχθίζομε «γατοκέφαλα» ποὺ λέγει ὁ πατέρας καὶ μᾶς συνιστᾶ μὲ τὸ μαλακὸ νὰ μὴν ἀγκοθοῦμε διότι τὸ στομάχι εἶναι ἀπὸ νηστεία. Ὁ πατέρας σηκώνει τὴν κοῦπα:

—Ἔ, βίβα, νὰ ζήσωμε ντίπ κι' ὅτι ποθοῦμε καὶ τοῦ χρόνου πάλι μαζί. Τὰ τσογρίσματα τῶν ποτηριῶν συνεχίζονται καὶ ὅλοι δίνομε τὴν ἴδια εὐχή. Τὰ μάτια τῆς μάνας εἶναι βουρκωμένα κι' ἕνα δάκρυ καφτὸ ἔπεσε μέσα στὸ ποτήρι. Εἶναι ὅμως δάκρυ χαρᾶς.

Τὸ γλέντι ἄναψε, ὁ πατέρας ἄρχισε νὰ τραγουδᾶ μερακλωμένος:

—Κορίτσια ἀπὸ τὰ Γιάννινα, νυφάδες ἀπ' τὸ Σοῦλι...

Ὅλοι τὸν ἀκολουθοῦμε. Ἐγὼ ἀφοῦ τελείωσε τὸ τραγοῦδι βγῆκα στὴν κρεβάτα δακρυσμένος. Ἀνεβαίνω στὴ Σοφίτα. Κυττάζω τὸ χωριό. Πανηγυρίζει. Σὲ ὅλα τὰ σπίτια τραγουδᾶνε. Οἱ παιδικὲς φωνὲς ξεχωρίζουν ἀπὸ τῶν μεγάλων, πόσο παραπονιάρης ἔγινα... Ἄθελά μου ἔκλεισα τὰ μάτια ἕνα λεπτὸ καὶ θυμήθηκα τὰ παιδικά μου χρόνια. Πόσες ἀναμνήσεις, πόσα ὄνειρα καὶ πόση ἀπαγοήτευσι ὕστερα... Ἄνοιξα τὰ μάτια μου ἀμέσως, δὲν κάνει εἶπα μέσα μου τέτοιες μέρες νὰ μὲ καταλαμβάνη ἡ λύπη. Ἐνῶ παντοῦ βασιλεύει ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως, τὸ γλέντι κράτησε ἕως τὸ πρωΐ. Ὁ ἥλιος ἀνεβαίνει ψηλὰ κι' ἄρχισαν οἱ ἐπισκέψεις. Στὴν ἀγορά, στὸ καφενεῖο παίζουν τὰ ὄργανα, τὰ τοποθετημένα μεγάφωνα στέλνουν πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις τὰ τραγούδια τῆς λεβεντιᾶς.

Στὸ ἑπόμενο: Τὸ τέλος.

Ἕνα μπουκέτο ἀπὸ Γηρομεριάτισσες, ἀλλὰ στὴν Ἀθήνα...

Οἱ κ.κ. Νομάρχης καὶ Φρίγκας καὶ πάλιν εἰς τὴν πόλιν μας

Ἐξέτασις θεμάτων ὁδοποιΐας

Τὴν 23)5 ἀφίκοντο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Νομάρχης μετὰ τοῦ κ. Ζαχ. Φρίγκα, Διευθυντοῦ Τεχν. Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ μας καὶ ἔσχον συνεργασίαν μετὰ τῶν κ.κ. Ἐπάρχου καὶ Δημάρχου διὰ τ' ἀπασχολοῦντα τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐπαρχίαν Φιλιατῶν συγκοινωνιακὰ κλπ. θέματα. Τὸν κ. Νομάρχην συνόδευεν ὁ κ. Δ)ντὴς τῆς Νομαρχίας.

Ἂς σημειωθῆ ὅτι καὶ τὴν π. ἑβδομάδα ὁ κ. Φρίγκας ἐπισκέφθη τὴν πόλιν μας καὶ ἐπιβλήθη τῶν θεμάτων τῆς ἁρμοδιότητός του.

Ἡ τοιαύτη ἀσυνήθης, εἰς τὰ χρονικὰ τῶν προκατόχων τοῦ κ. Φρίγκα, δραστηριότης του, προκαλεῖ εὐμενεστάτην ἐντύπωσιν εἰς ὅλας τὰς τάξεις.

Τὴν 8ην τρέχοντος μηνὸς ὁ κ. Νομάρχης συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἐπάρχου Φιλιατῶν, τοῦ Δ)ντοῦ τῆς Νομαρχίας, τοῦ Δ)ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ προϊσταμένου τῆς Τ.Τ.Δ.Κ., μετέβη εἰς Τρικόρυφον μελετήσας ἐπιτοπίως τὰ ζωτικῆς σημασίας προβλήματα τοῦ ἀκραίου τούτου συνοικισμοῦ εἰς τὰ ὁποῖα ἔδωσε τὰς ἐνδεδειγμένας κατὰ περίπτωσιν λύσεις.

Τὴν 23)5 ὁ κ. Νομάρχης ἐκάλεσε εἰς τὸ γραφεῖον του τὸν δημ)λον Τρικορύφου κ. Θεοχ. Μπούκαν, ἔνθα ἔσχεν μακρὰν συνεργασίαν διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς του μελετηθέντων θεμάτων.

Ὁ Στρατὸς θὰ ἀναγείρη ξενῶνας εἰς Φιλιάτες καὶ Λεσχη καὶ 50 θέρετρα εἰς Ἠγουμενίτσαν

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν πόλιν μας θ' ἀνεγερθῶσι δύο κατοικίαι, ὡς ξενῶνες ἐγγάμων Ἀξ)κῶν ὑπὸ τοῦ 628 Τ. Π. Διετέθη ἤδη πίστωσις 400.000 δρ. καὶ ἤρχισεν ἡ συγκέντρωσις ὑλικῶν. Οἱ ἐν λόγῳ ξενῶνες θ' ἀνεγερθῶσιν Α. τῆς Λέσχης Ἀξ)κῶν καὶ οὕτω ἡ ἐμφάνισις τῆς κάτω πλατείας θὰ συμπληρωθῆ τοὐλάχιστον ἐπὶ τῆς Β. πλευρᾶς. Εἰς τὸν Δῆμον ἐναπόκειται ἵνα καλωπισθῆ καὶ ἡ νοτία πλευρὰ τῆς κάτω πλατείας διὰ κηπαρίου καὶ ἀνθώνων.

—Ἀπὸ τῆς 21)5 ἤρχισαν ὑπὸ τῆς 8ης Μεραρχίας αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως θερέτρων Ἠπείρου ἐγγάμων Ἀξ)κῶν εἰς τὴν πόλιν Ἠγουμενίτσης καὶ παρὰ τὴν θέσιν «Ἐκκλησάκι». Ἤδη ἐγκατεστάθη λόχος Μηχανικοῦ ἐργαζόμενος πυρετωδῶς. Ἀρχικῶς θ' ἀνεγερθῶσιν Λέσχη Ἀ)κῶν, μαγειρεῖα καὶ ἀναψυκτήριον διατεθέντων 900.000 δρ. προβλέπεται ἡ ἀνέγερσις 50 κατοικιῶν. Οὕτω ἡ γείτων πόλις καὶ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ μας θὰ κοσμεῖται ἀπὸ τὰ θέρετρα -Ἀξ)κῶν ὅλης τῆς Ἠπείρου. Ὁ Δῆμος Ἠγ)τσης καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι δέον νὰ ὑποβοηθήσωσι τὰς προσπαθείας τῆς 8ης Μεραρρίας πρὸς ἴδιον αὐτῶν συμφέρον.

Καλύτερο ἀπὸ κάθε ἄλλη χρονιὰ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΑΓ. ΚΩΝ)ΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΞΑΚΟΥΣΜΕΝΟ ΞΕΧΩΡΟΝ

Ὄνειρο μεγάλο κάθε Ξεχωρίτου, ἀπὸ χρόνια τώρα, ἦταν νὰ ἀνεγείρη ἐκ βάθρων τὸν Ἅγ. Κωνσταντῖνον τοῦ χωριοῦ του καὶ νὰ καθιερωθῆ ἐκεῖ ἕνα πανηγύρι ποὺ θὰ τὸ ζήλευαν καὶ αὐτὰ τὰ κατωχώρια. Καὶ τὸ ὄνειρο αὐτὸ δὲν ἄργησε νὰ γίνη πραγματικότης, διότι ὅπως ἀπεδείχθη ἐφέτος μὲ τὴν μεγάλη κοσμοσυρροὴ καὶ τὰ γλέντια ποὺ ἔγιναν, ξεπέρασε κάθε πρόβλεψι καὶ εἶναι γεγονὸς πλέον ὅτι σὲ λίγα χρόνια θὰ γίνεται τὸ μεγαλύτερο πανηγύρι τῆς περιοχῆς μας.

Χάρις στὴν φροντίδα τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ξεχώρου, τοῦ προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κ. Ἐπάρχου Φιλιατῶν καὶ στὴν καλλιτεχνικὴν ὅσον καὶ ἄψογον ἐργασίαν τῶν οἰκοδόμων ἀδελφῶν Σ. Παπᾶ, θαυμάσαμε τὸν ἱερὸ τοῦτο Ναὸ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἕνα ἀληθινὸ κόσμημα γιὰ τὸ χωριό μας.

Γιαυτὸ ὅλοι μας τρέξαμε στὴν ἑορτὴ του νὰ τὸν προσκυνήσωμε καὶ νὰ χαροῦμε γιὰ τὸ ἔργο μας αὐτό, καὶ εἴμαστε περισσότερο εὐτυχεῖς γιατὶ στὴν χαρά μας αὐτὴ συνέδραμε καὶ πολὺς κόσμος ἀπὸ τὰ γύρω χωριά ποὺ ἦλθαν νὰ προσκυνήσουν τὸν Ἅγιο καὶ νὰ χαροῦν μαζί μας. Ἀπὸ πολὺ πρωΐ, ἄρχισε νὰ παρατηρῆται μιὰ κοσμοσυρροὴ πρὸς τὸ ἐξωκκλήσι παρ' ὅτι ὁ καιρὸς ἦταν ἀμφίβολος καὶ σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα ὁ ἀπέραντος χῶρος γύρω ἀπὸ τὸν Ναὸ καὶ κάτω ἀπὸ τὰ βαθύσκια γηραιὰ πουρνάρια καλύφθηκε ἀπὸ πάσης λογῆς πραματευτάδες. Καὶ ἐνῶ ἔξω παρετηρεῖτο μεγάλη κίνηση, μέσα στὸν Ναὸ ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμίου πρωτοπρεσβυτέρου τοῦ χωριοῦ, ἐψάλλετο ἡ θεία λειτουργία ἐνῶ τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα ζητοῦσε τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου.

Ἀφοῦ τελείωσε ἡ θεία λειτουργία, δόθηκε τὸ σύνθημα τοῦ χαροῦ ἐπρόκειτο νὰ γίνη ἀργότερα πραγματικὸ ξεφάντωμα καὶ θὰ τὸ θυμώμαστε σὲ ὅλη μας τὴ ζωή, σὰν κάτι τὸ πραγματικὸ «ξέχωρο». Πρῶτος ἄρχισε τὸν χορὸ ὁ ἀγέραστος Κάριανης καὶ ὁ φημισμένος Χαλκιᾶς μὲ τὸ κλαρίνο του ἔδινε περισσότερο χαρούμενο τόνο στὸ πανηγύρι καὶ θὰ ἔμεινε ἀρκετὰ ἱκανοποιημένος καθὼς οἱ χορευτάδες, ζαλισμένοι ἀπὸ τῆς «Ματζουράνας τὸν ἀνθό» τοῦ πέταγαν τὰ ἑκατοστάρικα.

Ἀφοῦ πλησίαζε νὰ νυκτώση, καιρὸς ἦταν πλέον νὰ διαλυθῆ τὸ γλέντι χωρὶς νὰ συμβῆ ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστο ποὺ νὰ χαλάση τὸ κέφι τοῦ κόσμου χάρις στὴν ἀγρυπνο ἐπίβλεψι τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τοῦ Σταθμοῦ Κεραμίτσης. Ἔτσι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν διασκέδασι ἀλλὰ καὶ λυπημένοι συγχρόνως γιὰ τὴν ἀπουσία τῶν ξενητεμένων χωριανῶν μας πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ σκέψεις μας εὑρίσκονται νοερῶς κοντά τους, φύγαμε γιὰ τὰ σπίτια μας βέβαιοι καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα στὸν Θεὸ καὶ στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο ὅτι καὶ τοῦ χρόνου θὰ ἀξιωθοῦμε νὰ ἑορτάσωμε ἀκόμη καλύτερα.

ΗΛ. Ι. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ κ. Δ. Μπότσαρης

Προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Λέσχης Ἰωαννίνων μετέβη εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν πρωτεύουσαν ὁ στρατηγὸς κ. Δημ. Τ. Νότη Μπότσαρης, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωσεν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτῆς διάλεξιν. Ὁ στρατηγὸς γνωστὸς διὰ τὴν χειμαρρώδη εὐγλωττίαν του καὶ τὸ βαθυστόχαστον τῶν νοημάτων του κατεχειροκροτήθη ὑπὸ τοῦ πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου του.

Περιοδεία τοῦ κ. Ἐπάρχου εἰς χωρία τῶν Φιλιατῶν

Ὁ κ. Ἔπαρχος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου ΤΥΔΚ Φιλιατῶν κ. Κουτσάφτη, ἐπεσκέφθη τὴν Ἀράχωβα ὅπου μετὰ τῶν Κοινοτ. ἀρχόντων αὐτῆς ἐξήτασε τ' ἀπασχολοῦντα τὴν κοινότητα προβλήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ πρὸς Χάνι Τζοῦμα δι' ἣν ὁ ἁρμόδιος τεχνικὸς κ. Κουτσάφτης προέβη εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ ἐδάφους. Ἐξητάσθη ὡσαύτως ἡ κατασκευὴ ποτιστρῶν, ἡ διαμόρφωσις πλατείας τοῦ χωρίου κλπ.

Τὴν ἑπομένην ὁ κ. Ἔπαρχος μετὰ τοῦ κ. Κουτσάφτη ἐπεσκέφθη τὸν Ἀετὸν (Πιτσάρι) ὅπου καὶ εἰς ταύτην μὲ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον ἐξητάσθησαν ὅλα τὰ ζητήματα τῆς κοινότητος.

Διορισμοὶ δημοδιδασκάλων καὶ Νηπιαγωγῶν

Διορισθέντες ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καὶ ὁρκιοθέντες ἐνώπιον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Σχολείων Φιλιατῶν κ. Γκόβελα ἐτοποθετήθησαν προσωρινῶς, ἀναλαβόντες ὑπηρεσίαν οἱ κάτωθι Δημοδιδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι Νηπιαγωγοί:

Α) Δημ)λοι: Ἡ κ. Ἀνδρονίκη Τσουγοιπούλου (σύζυγος τοῦ δημ)λου κ. Δημ. Ζαλοκώστα) εἰς Ἀσπροκλήσιον, Χρῆστος Τσέρης, εἰς 2)τάξιον Δ. σχολεῖον Φιλιατῶν (κ. Γώγου). Δημ. Πλόκας, εἰς Ἀχ. Βαβουρίου, Δημ. Βενέτης, εἰς Παλαιοχώριον, Κων. Ντρουμπουγιάννης, εἰς Τσαμαντᾶ, Ἰωάννα Θανάσουλα εἰς Σαγιάδα, Δημ. Στεργίου εἰς Κορύτιανην, Ἀχ. Μηλιώνης εἰς Πηγαδούλια, Παντ. Γεωργίου εἰς Πλακωτὴν, Εὐανθία Μουρτζίνη εἰς Σμέρτον, Θ. Ἔξαρχος εἰς Ραβοστίβαν, Ἀγησ. Μούλιας εἰς Πόβλαν, Δάφνη Γκίκα, εἰς Ἁγ. Νικόλαον καὶ Διονυσία Γ. Ἀνασταοοπούλου εἰς Ἁγ. Πάντες.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ

Αἱ δ. Εἰρήνη Δημ. Βουγίδη, εἰς τὸ 2)τάξιον Δ. Σχ. Βρυσέλλας, Εὐδοξία Σδούκου εἰς Ἐλαίαν, Γεωργία Ντασκαγιάννη εἰς Σμέρτον, Σταυροῦλα Χάρου εἰς Πλαίσιον καὶ Εὐανθία Χριστοδούλου εἰς Τρικόρυφον.

Εἰς πάντας καὶ ἅπασας τοὺς διορισθέντας, ἡ «Φωνὴ» ἀπευθύνει αὐτοῖς τὰ θερμά της συγχαρητήρια εὐχομένη καλὴν σταδιοδρομίαν.

Τὸ Πάσχα στὸ Γηρομέρι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἄλλη. Ὁ χορὸς μεγαλώνει γύρω στὰ ὄργανα μὲ τὸ μικρόφωνο —τὸ συγκρότημα Μαρκόπουλου εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα τῆς Ἠπείρου καὶ τὸ βιολί τους ἀηδονόλαλο. Μπαίνουν ὅλοι στὸ χορό. Ὁ Πέτρο Ντοῦρος, τῆς παληᾶς φρουρᾶς, τὸν ὁμορφαίνει. Ὁ Γρηγόρη Ζαφείρης ἀευθαλὴς καὶ πάντοτε γιὰ βαρετοὺς χορούς. Ὁ κ. Παπαδημητρίου περισσότερο ἀσχολεῖται μὲ τὸν Λάππα. Ὁ Λευτέρης Σιούτης καλὸς χορευτής, καὶ τὸν καμαρώνουν οἱ Μεγγουλαῖοι —ποὺ θὰ τὸν ἔμαθαν. Κι' οἱ νέοι καὶ νέες χορεύουν καλοί: Ἡ κ. Παπαδημητρίου, ἡ δις Πουλῆ, ἡ δις Βρυσέλλα, ἡ κ. Παπαδοπούλου, ἡ κ. Σιούτη.

Ὁ Παπαδόπουλος δὲν χορεύει πετάει καὶ πετάει καὶ τὰ χρήματα. Κι' ὁ πρόεδρος ἀεικίνητος νὰ περιποιηθῆ ξένους καὶ ντόπιους καὶ νὰ κερνᾶ.

Ἡ ματύρα —ἀντίο ζητσιώτικο νέκταρ καὶ ἀμβροσία— «ρέει ἀφθόνως» καὶ τὸ ἄνοιγμα τῶν μπουκαλιῶν κτυποῦν στὸν ἀέρα καὶ τὰ ψητὰ τοῦ Λάππα σκορποῦν τὴν γαργαλιστικὴ κνίσσα τους.

Ἀλησμόνητες ὧρες! Θεῖες ὧρες ψυχικῆς πανδαισίας καὶ ἀγαλίασης.

Ἡ ὥρα 12 φύγαμε! Ὡς τοῦ Παπασωτήρη μᾶς συντροφεύει τὸ «ντούμ - ντούμ» τοῦ ντεφιοῦ ποὺ ἀκούγεται στὴ σιωπὴ τῆς μοσχοβολημένης ἀπὸ τὴν τσουκαρέλλα (φασκόμηλο) νύχτας. Ἀλλαγὴ μέσα μας: Λύπη γιὰ τὸν χωρισμὸ τόσων προσφιλῶν προσώπων — καὶ ποιὸς Γηρομεριάτης δὲν εἶναι σὲ Γηρομεριάτη προσφιλῆς; Φύγαμε... ἀλλὰ κάτι ἀπὸ τὸ «εἶναι» μας, θὰ μένη πάντοτε στὸ Γηρομέρι. Κι' ἡ μόνιμη ἐπιθυμία: Νὰ ξαναβρεθοῦμε πάλι κοντά του.

***

Τὸ ἄλλο πρωΐ, ποὺ τὸ χαιρέτισα τὸ χωριὸ ἀπὸ τὶς «Κογκέλες» τῶν Φιλιατῶν, ἀνέβαιναν δμάδες - δμάδες στὸν Ἅγιο - Ἀντώνιο, ποὺ λειτουργεῖται. Θἄθελα νὰ μάζευα ἀπὸ ἕνα κλῶνο ἀμάραντο ποὺ φυτρώνει στὰ «τσέπια» του, νὰ τὸ χάριζα στὸν κάθε ξενητεμένο του, σύμβολο ὅτι ἀμάραντη θὰ μείνη ἡ ἀγάπη μας γιὰ τὸ Γηρομέρι μας.

ΠΕΤΡΟΣ Κ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Ἀριθ. πρωτ. 1404

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Δήμαρχος Φιλιατῶν διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν καὶ προφορικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ἐξ (6) δημοτικῶν οἰκοπέδων, κειμένων βορειοδυτικῶς τοῦ οἰκήματος εἰς ὃ στεγάζεται τὸ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ.

1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐκτάσεως 288,36 τ.μ. καὶ ἀξίας 14.418 δραχμῶν.

2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐκτάσεως 296,42 τ.μ. καὶ ἀξίας 14.771 δραχμῶν.

3) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 ἐκτάσεως 254,29 τ.μ. καὶ ἀξίας 12.714,50 δραχ.

4) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ;κτάσεως 274,55 τ.μ. καὶ ἀξίας 13.727,50 δραχ.

5) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐκτάσεως 311,66 τ.μ. καὶ ἀξίας 15.583 δραχ.

6) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 ἐκτάσεως 260,17 τ.μ. καὶ ἀξίας 13.008,50 δραχ.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ (Καφενεῖον Κωνσταντίνου Δήμου) τὴν 7ην (ἑβδόμην) Ἰουνίου 1962, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ὑπὸ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν δέκα τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ λεπτομερεῖ διακηρύξει ἀναφερομένου ἐλαχίστου ὁρίου πρώτης προσφορᾶς.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Φιλιάταις τῇ 19 Μαΐου 1962

Ὁ Δήμαρχος Φιλιατῶν

ΔΟΝ. Η. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 387

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν διακηρύσσει ὅτι τὴν 17ην Ἰουνίου 1962 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. θέλει ἐνεργηθῆ συγχρόνως ἐν Φιλιάταις καὶ ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν μίσθωσιν ἐπὶ μίαν τριετίαν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκύρᾳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Προσαλένδου κειμένων κάτωθι ἀκινήτων τοῦ Νοσοκομείου.

1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 κατάστημα ἐκμισθωμένον εἰς Π. Παγιατάκην.

2) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 8 ἀποθήκη ἐκμισθωμένη εἰς Ὀρ. Ζερβόν.

3) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 10 ἀποθήκη ἐκμισθωμένη εἰς Ν. Κρητικόν.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων Κερκύρας, Φιλιατῶν καὶ τῆς Γραμματείας τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐν Φιλιάταις τῇ 26)5)1962

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΡΕΜΠΑΠΗΣ

Διαθέσεις πιστώσεων διὰ τὴν ὁδοποιΐαν ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου κ. Τσιρκινίδου συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν τὸ Δ.Σ. τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Θεσπρωτίας πρὸς κατανομὴν τῶν πιστώσεων τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας.

Κατ' αὐτὴν ἀπεφασίσθη ὅπως 1) διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὁδοῦ Ἡ γουμενίτσης — Μαργαριτίου διατεθῆ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 100.000. 2) Διὰ τὴν διαπλάτυνσιν καὶ συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Ἡγουμενίτσης — Πλαταριᾶς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 200.000.

3) Διὰ τὴν διαπλάτυνσιν καὶ συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Φιλιᾶταις—Ἅγιοι Πάντες — Βροσύνα τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 200.000.

4) Διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Μεννίνας — Κοκκινιᾶς διατεθῆ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 180.000.

5) Διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Παραμυθιᾶς — Μαζαρακιᾶς — Πέρδικας διατεθῆ ποσὸν δραχ. 200.000 α) Γκρίκα — Ψάκκα 100.000 καὶ 6) Πέρδικα πρὸς Συκοχώρι 100.000.

6) Διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Παραμυθίας — Πετουσίου διατεθῆ ποσὸν ἐκ δραχ. 150.000.

7) Διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Παραποτάμου — Κεραμίτσης δραχ. 380.000 ἤτοι α) Γέφυρα Καλαμᾶ — Βρυσέλλα δρχ. 80.000 καὶ 6) Χάνι Τζούμα — Κεραμίτσα δραχ. 300.000.

8) Διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Παραμυθιᾶς — Καρβουναρίου — Μόρφη δραχ. 100.000.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Οἰκον. κ. Ι. Παπαγεωργίου, Ἱερεὺς Βάϊος Παπακωνσταντίνου, Φώτιος Οἰκονόμου, Ἀναστάσιος Πούλιας, Κ. Μπουρδούκης, Θεοδ. Κωνσταγιάννης, ἔμποροι, Σπύρος Σόφαγκας, Μάνθος Ἰωάννου, Βασίλειος Σταυράκης.

—Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Δικηγόρος κ. Γ. Καλλιούσης.

—Ἀφίκοντο ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Δημήτριος Τσουγιάπουλος συνταξιοῦχος Ταμειακός, ἡ κ. Εὐγενία Δημ. Πουλῆ, Παναγ. Πέτρου, ὁ Ξεχωρίτης ἀστυνομικὸς κ. Τάσης, Λάκης Γ. Καραμπίνας Ἀνακατ. Μπέκιας, ὁ δημ)λος κ. Λ. Σταλάκης μετὰ τῆς κυρίας του, ἡ Μαρία Σπ. Κουτσούνα, Χάϊδω Μπότσολου, Σωτ. Ραπτόπουλος (Παλ. σ)χος), Σπ. Αὐγέρης.

—Ἐκ Κερκύρας ὁ κ. Παναγιώτης Παπᾶς (ἐκ Πλουσίου) μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ὁ φωτογράφος Μουγκάνας κ. Σταμούλης.

—Ἐξ Ἀφρικῆς ἡ κυρία Ἑλένη Παπαζήση.

—Ἐκ Πατρῶν ἡ πρεσβυτέρα κ. Ἀγγελική Στ. Καΐσαρη.

—Ἐκ Πειραιῶς ἡ κυρία Σταύρούλα Σπ. Μπάκα.

—Ἐκ Κων)πόλεως ἡ παιδίατρος δ. Γεωργ. Παπαβασιλείου.

—Ἐκ Κυπαρισσίας ὁ κ. Σωτ. Στούκας.

—Ἐκ Βαρθολομιοῦ ὁ κ. Σπ. Σπράτης.

—Ἐκ Κύπρου ὁ ἰατρὸς κ. Πετρίδης.

—Ἐξ Ἰωαννίνων ὁ Ποβλιώτης ἀνθ)γὸς κ. Γρ. Μάνος.

—Ἀφίκετο ἐκ Λαμίας ὁ Διευθυντὴς τοῦ Οἰκοτροφείου Φιλιατῶν κ. Θάνασούλας καὶ ἐξ Ἄρτης ὁ ἀστυνόμος Κεραμίτσης κ. Καλύβας.

—Ἐπανέκαμψαν ἐκ Θεσσαλονίκης οἱ φίλοι Λαχαγοὶ Πεζικοῦ κ.κ. Βασ. Πανούσης καὶ Γρηγ. Ζερβέας, τοῦ 628 Τ.Π. οἵτινες πρὸ 20ημέρου μετέβησαν ἐκεῖ καὶ διηγωνίσθησαν διὰ τὴν εἰσαγωγήν των εἰς τὴν Σχολὴν Ἐπιτελῶν. Τοὺς εὐχάμεθα ἐπιτυχίαν.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησαν δι' Ἀθήνας ἡ κ. Εἰρήνη Μάτση καὶ οἱ κ. κ. Ἀν. Τσουμάνης καὶ Χρ. Καρανίκας.

—Δι' Ἀδριαναίαν ἀεροπορικῶς ἡ δ. Σταυρούλα Σπ. Σόρογκα.

—Διὰ Βέλγιον ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Παν. Παπᾶ μετὰ τῶν τέκνων της.

—Διὰ Δυτ. Γερμανίαν οἱ κ.κ. Παῦλος Ζιάκας, Βασ. Αὐγέρης, Κώστας Νάστος, Πέτρος Νάστος.

—Δι' Ἀταλάντην ὁ κ. Σταῦρος Λάλης.

—Διὰ Θεσ)νίκην ὁ κ. Θωμᾶς Γούλας.

—Διὰ Καζάνην ὁ ἀστυνομικὸς κ. Ε. Πέρρος.

—Διὰ Τρίκαλα καὶ ἐκεῖθεν δι' Ἀθήνας ἡ ἐκ Φοινικίου κ. Ἄννα Γ. Καραμπίνα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν φιλατροάδων τέκνων της.

—Ἀνεχώρησεν δι' Ἰωάννινα ὁ δημ)λος κ. Σῶτος Παπαδόπουλος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἡ ἄρτι ἀναχωρήσασα δι' Ἀμερικὴν, θελκτικὴ καὶ χαριτόβρυτος δ. Οὐρανία Φωτ. Οἰκονόμου καὶ ὁ ἐκ Βαβουρίου ἄρματα ἐγκατεστημένος εἰς Γοῦστερ Μαγς Η. Π., ἀφοσιωμένος νέος κ. Φώτης Χρ. Εὐσταθίου ἠρραβωνίσθησαν.

—Ὁ φίλος Δ)ντὴς τοῦ Δημ. Σχολείου Σαγιάδος κ. Παν. Φωλλίδης καὶ ἡ διὰ σπανίων προσόντων κεκοσμημένη δ. Ἀγγελική Καλοκοτρώνη, δημ)σα ἠρραβωνίσθησαν εἰς Σαγιάδα.

Εἰς ἀμφότερα τὰ φιλικὰ ζεύγη τῶν μνηστευθέντων ἡ «Φωνὴ» συγχαίρουσα, εὔχεται ταχείαν τὴν στέψιν.

ΓΑΪΜΟΙ

Ἐπελέσθησαν εἰς Γοῦστερ Μαγς Η.Π. οἱ γάμοι τῆς ὡραίας καὶ θελκτικῆς Φοινικιωτοπούλας δ. Κωνσταντίνας Θωμᾶ Καπλάνη μετὰ τοῦ καλοῦ καὶ μορφωμένου νέου κ. Εὐαγ. Ἀν. Παπακωνσταντίνου. Τὸ νεόνυμφον ζεῦγος μετὰ τὴν στέψιν ἀφίκετο εἰς Φιλιάτας — Φοινίκιον διὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος, φαλαξενηθὲν παρὰ τοῖς θείοις τῆς νύμφης κ.κ. Γεωργίου καὶ Θωμᾶ Καραμπίνα.

Εἰς τὰ καθ' ὅλα εὐάρμοστον ζεῦγος ἡ «Φωνὴ» εὔχεται βίον εὐτυχῆ, συγχαίρει δὲ ἐγκαρδίως τὴν μητέρα τῆς νύμφης κυρίαν Μαρίαν Θωμᾶ Καπλάνη, εὐχομένη τὴν ἰδίαν χαρὰν νὰ δοκιμάσῃ καὶ εἰς τ' ἄλλα της τέκνα.

—Εἰς Τσαμαντᾶ ὁ καλὸς φίλος νέος κ. Σπύρος Στ. Ἔξαρχος καὶ ἡ ὡραιοτάτη Τσαμαντιωτοπούλα δ. Ἀνδρομάχη Νικ. Ἰατροῦ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν 27)5. Παράνυμφος παρέστη ὁ φίλος δημ)λος κ. Γ. Κασσᾶς.

Ἡ «Φωνὴ» συγχαίρουσα ἐγκαρδίως τὸ νεόνυμφον ζεῦγος εὐχεται βίον ἀνθόσπαρτον.

—Εἰς τὸν Ι. Ναὸν Παναγίας (Ἀεροδρόμιον Παραμυθίας) ὁ φίλος μας τ. ἀστυνομικὸς κ. Τάσος Γεωργίου καὶ ἡ χαριτόβρυτη δ. Ἐλευθερία Δήμου Λιόλιου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Γεώργ. Θεοδοσιάδης, ἔμπορος, ἐκ Νέας Σελευκείας.

Ἡ «Φωνὴ» συγχαίρει τὸ νεόνυμφον ζεῦγος εὐχομένη βίον εὐτυχισμένον, ὡς ἐπίσης καὶ τὸν φίλον κ. Δῆμον Λιόλιον καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς Καναδᾶ καὶ Δ. Γερμανίαν.

—Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς ὡραίας Παλαμιωτοπούλας δ. Εὐγενίας Χρ. Ντούτση μετὰ τοῦ καλοῦ νέου κ. Εὐριπίδη Καραγιάννη, ἐξ Ἠγουμενίτσης.

—Εἰς Πλαίσιον ὁ κ. Κων. Δ. Γκουρούσης καὶ ἡ δ. Ἑλένη Νικ. Γκενὲ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Νὰ ζήσουν εὐτυχεῖς.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Δ. Παπαδοπούλου, τοῦ φίλου Δ)ποῦ τῆς Ἀναγνωστοπουλείου Σχολῆς Κονίτσης ἀπέκτησε δεύτερον ἀγοράκι.

Ἡ «Φωνὴ» εὔχεται εἰς τοὺς φίλους γονεῖς καὶ στὸν εὐτυχῆ παπποῦ κ. Φωτ. Τσίτου νὰ ζήσῃ ὁ νέος μπέμπης.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Τὴν φίλη δ. Εἰρήνη Δ. Βουγίδη, ἐπὶ τῷ διορισμῷ της ὡς διδασκαλίσσης Νηπιαγωγοῦ, συγχαίρομεν, εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν.

ΘΕΜ. ΕΞΑΡΧΟΣ
Δημ)λος — Ἰωάννινα

ΘΕΟΧ. ΜΠΟΤΚΑΣ
Δημ)λος — Τρικορύφου

—Στὸν ἀγαπητὸ γαμβρό μου Γιῶργο Βέλλη, παραστάντα ὡς κουμπάρος στοὺς εὐτυχεῖς γάμους τῆς δ. Εἰρήνης Θ. Στάθη μετὰ τοῦ κ. Κ. Ἐξάρχου (Ραβενῆ) συγχαίρων, εὔχομαι γρήγορα νὰ παραστῆ καὶ ἀνάδαχος στὰ Βαπτίσια.

ΘΩΜ. ΝΤΑΒΑΝΟΣ
(Βροσύνα)

—Στοὺς ἐορτάσαντας τοῦ Ἁγ. Κων)τίνου, Αἰδ. Οἰκονόμου κ. Κων. Παπαδόπουλον, ἐφημέριον Κ. Ξεχώρου, κ.κ. Κώστα Νάστο, Κων. Χρ. Κούμπουλη, Κων. Σπ. Παπᾶ (ἐργολάβον), Κώσταν Γκιρώνη καὶ στὸ μονάκριβο γυιό μου Κωστάκη Θεολ. Κούμπουλη, εὔχομαι διὰ τὴν ἑορτήν των χρόνια πολλά.

ΘΕΟΛ. ΚΟΥΜΠΟΥΛΗΣ
(Δυτ. Γερμανία)

—Στὸ φίλο μας κ. Στέφανον Κατσάρη ποὺ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του εἰς BIELEFELD Δυτ. Γερμανίας μετὰ τῆς ὡραίας Νησωταπούλας δ. Εὐαγγελίας Πελεκάνου, εὐχόμεθα νὰ ζήσουν καὶ εὐτυχήσουν καὶ κανένα σύννεφο νὰ μὴν ἐπισκιάσῃ τὴν συζυγικήν των συμβίωσι. Εἰς τοὺς γονεῖς του Λάμπρον καὶ Μαρία Κατσάρη, εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.

ΧΡ. καὶ ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΞΙΟΤΡΑ
(BOTTROP Δυτ. Γερμανίας)
«Η ΦΩΝΗ»

—Τὴν 30ὴν 4—62 ἐτέλεσε εἰς Ἀθήνας τοὺς γάμους του ὁ φρεγλτις νέος Ἰωάννης Μάνος μετὰ τῆς ὡραιοτάτης Μακεδονοπούλας Φανούλας Χαλβατζῆ. Εἰς τὸ καθ' ὅλα ταιριασμένο ζευγάρι εὔχομαι βίον εὐτυχῆ καὶ ἀνθόσπαρτον. Εἰς δὲ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς νὰ τοὺς ζήσουν τὰ παιδιά τους καὶ στοῦ Σταύρου νὰ χαροῦν.

ΜΗΛΙΑ Ι. ΡΕΤΖΟΤ

—Μὴ δυνηθεὶς νὰ διέλθω ἐξ Ἀθηνῶν, χαιρετῶ μὲ ἀγάπην καὶ βαθεῖαν ἐκτίμησιν τὸν φίλον τ. Βουλευτὴν κ. Στ. Ἀθανασάκον, τοῦ εἶμαι πάντοτε κοντά του καὶ τοῦ εὔχομαι χρόνια πολλὰ γιὰ τὸν Κωστάκη του.

ΒΑΣ. ΑΥΓΕΡΗΣ
(Καλώνια Δ. Γερμανίας)

—Τὴν ἀγαπ. Πολύμνια Λεβέτσιου, διὰ τοὺς γάμους της μετὰ τοῦ κ. Σωτ. Πασχοπούλου, συγχαίρω καὶ εὔχομαι βίον εὐτυχῆ.

ΗΛΙΑΣ ΜΗΝΑ ΠΑΝΤΟΣ
(Γηρομέριον)

—Στὸν εἰς Δ. Γερμανίαν ἀγαπητόν ἀδελφόν μου Κώσταν Τσῖτον, στέλλομεν ἀδελφικὰς εὐχάς.

Οἰκον. ΓΡ. Γ. ΤΣΙΤΟΤ
(Ξέχωρον)

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαίρω δημοσίως τὸν Αἰδ. Ἱερέα τοῦ χωρίου μου Παλαμιᾶ κ. Μηνᾶν Βῆττον, διὰ τὴν ἀξιέπαινον προσπάθειά του τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου μου ποὺ χάρις στὴν ἐπιμονή του καὶ μὲ τὴν συνδρομὴ τῆς Β. Προνοίας ἔπραξε τοῦτο. Ἐλπίζομε στὸν δραστήριο ἱερέα μας νὰ συνεχίση τὸ ἀρξάμενον ἱερὸν ἔργον του νὰ φτιάση τὸ καμπαναριὸ (νὰ φύγη ἀπὸ τὸ πυργάκι ἡ καμπάνα) τὸ πλακόστρωτο καὶ τὸ τέμπλον.

Θ.Γ.Ν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

—Τὰς ἐκ Ξεχώρου ἐρίτιμον κυρίαν Ἀγγελικὴν Διον. Σκάρλου καὶ δίδαν Ἀγαθὴ Κων)νου Τζομάκα διὰ τὴν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν μας δωρεὰν των ἐξ ἑνὸς βαρυτίμου τραπεζομανδήλου, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως παρακαλοῦντες τὸν Μεγαλομάρτυρα διὰ τὴν πρὸς αὐτὰς ἀνταμοιβὴν τῶν δώρων των.

(Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον Ἄνω Ξεχώρου).

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ὅπως ἀνεγράψαμε στὸ προηγούμενο φύλλο μας ἀτέθανε ἀπὸ Φοινίκι καὶ ἐκηδεύθη ὑπὸ τὰς ἐκδηλώσεις πένθους ὅλου τοῦ ὡραίου του ὁ Ἀναστάσιος Μήτσης γόνος ἐγκρίτου οἰκογενείας.

Ὁ ἀποθανὼν ὑπῆρξε πρότυπον καλοῦ οἰκογενειάρχου. Στὸν καλὸ του υἱὸν κ. Βασίλειον Μήτσην (ἤδη Ἀγροφύλακα Ἁγιᾶς — Λαρίσης), ἔδωσε ἀνωτάτην μόρφωσιν, εἰς δὲ τὰς θυγατέρας του ὅλας τὰς ἐλληνοχριστιανικὰς ἀρετάς.

Τόσον στὴν Κων)πολιν ὅσον καὶ εἰς τὰς Η.Π. εἰργάσθη τιμίως καὶ ἀξιοπρεπῶς καὶ ἀπὸ 15ετίας ἀπεσύρθη στὸ Φοινίκι τὸ δοποῖον ὑπερηγάπα καὶ πολυειδῶς ἐβοήθησε, στὴν τοπικὴ Ἀδελφότητα.

Ἡ ἀπώλεια τῆς συντρόφου του ὑπόσκαψε τὴν ὑγείαν του παρὰ τὰς στοργικὰς περιποιήσεις τῶν θυγατρῶν καὶ γαμβροῦ του.

Τὴν κηδείαν του παρηκολούθησε ἄλα τὸ Φοινίκι, πλεῖστοι συγγενεῖς καὶ φίλοι ἐκ τῶν πέριξ χωρίων καὶ Φιλιατῶν ἴδια.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Φωνῆς» συνδεομένη διὰ συγγενείας μὲ τὸν πολύκλαυστον Τάσον, συλλυπεῖται ἐκ βαθέων τὸν υἱόν του Βασίλην, τὰς θυγατέρας καὶ γαμβρὸν του κ. Στέφανον Καραμπίνα καὶ εὔχεται νὰ εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του.

Εἰδήσεις καὶ Παρατηρήσεις

—Εἰς Πλαίσιον, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς μετατεθείσης εἰς τὴν ΑΜΟΣ Φιλιατῶν δ. Ρουμπίνης Σκαλιδάκη, ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν ὡς Δ)ντρια ΑΜΟΣ ἡ δ. Σούλα Γείτονα, τ. καθηγήτρια οἰκοκυρικῆς εἰς Γυμνάσιον Κύπρου. Κ' ἔτσι τὰ εὐαγῆ ταῦτα Ἱδρύματα ποὺ προσφέρουν ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας ἐπηνδρώθησαν μὲ ἀνεγνωρισμένης ἀξίας καὶ ἀποδόσεως Διευθυντρίας.

—κ. Πρόεδρε τοῦ ΚΤΕΛ, ἐξαιρετικῶς τὴν Πέπτην, δρομολογίστε 2 λεωφορεῖα ἀπὸ Φιλιάτες—Τζοῦμα, ἡ ἐπιβατικὴ κίνησις εἶναι μεγάλη. Τὴν 24)5 στὸ μοναδικὸ λεωφορεῖο ἦσαν 58 ἐπιβάται, σαρδελλήδρον.

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΕΦ. ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Τὴν 24)5 ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Θεσπρωτίας, ἔφεδρ. Λοχαγὸς κ. Γ. Γῶγος (δημοδιδάσκαλος) συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Γ. Οἰκονόμου, ἐπέδωσαν εἰς τὸν Νομάρχην Θεσπρωτίας κ. Ἠλ. Τσιρκινίδην, ἐν τῷ Ἐπαρχείῳ Φιλιατῶν, ψήφισμα τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου δι' οὗ ἀνακηρύσσεται οὗτος Ἐπίτιμος Πρόεδρος, ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικός.

Ὁ κ. Νομάρχης λίαν συγκεκινημένος ἀπεδέχθη, εὐχαριστήσας τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς διὰ τὴν τιμητικὴν διάκρισιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
Δ)νσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν
ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1760

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Δ)ντὴς Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς ὑπηρεσίας αἱ ἐργασίαι συμπληρώσεως διανοίξεως καὶ βελτιώσεως βατότητος τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Ἠγουμενίτσης Μαργαριτίου — Μόρφης προϋπολογισμοῦ 100.000 δραχ.

Ὁ διαγωνισ